

De Bond van Ongelukkige Advocaten

Niet alle éénpitters konden zich vinden in de opstelling van de BOA. De redactie ontving de volgende beschouwing.

Gijsbrecht van Amstel
overtuigde éénpitter te Bunnik

De brief die de Belangenvereniging van Ondernemende Advocaten meezent met de uitnodiging voor de extra Ordevergadering, voorspelt al niet veel goeds. Onder de kop 'tweede-ling der advocatuur' wordt vastgesteld dat de kleintjes nog steeds de meerderheid vormen maar dat er inmiddels wel heel grote kantoren zijn ontstaan. Vervolgens wordt vastgesteld dat de organisatie van de Orde onveranderd is en, let op de logica, dat de juridische bedrijven (lees: grote kantoren) sterk oververtegenwoordigd zijn. De volgende denksprong is de niet-onderbouwde veronderstelling dat het werken in groter verband het onmogelijk maakt oog te hebben voor de belangen van kleine kantoren.

Drie inleiders van de BOA zetten deze maandag omstandig uiteen wat er de laatste jaren mis is met de Orde. Als een van de inleiders constateert dat de organen van de Orde inmiddels gevuld worden door het tweede echelon, mag de vraag later op de middag aan de Deken, hoeveel toevoegingszaken hij nu wel de afgelopen tijd heeft behandeld, geen verbazing meer wekken. De inleiders leggen in gespierde taal uit dat je helemaal geen specialist hoeft te zijn om een octrooizaak te winnen, onderstrepen dat de kleine kantoren zulks zijn uit overtuiging en eigen keuze en dat alle onheil waardoor het leven van een echte advocaat wordt verstoord, afkomstig is van de Orde (lees: die verwerpelijke grote bedrijven). Dat het bureau van de Orde in last en tal sneller groeit dan het aantal advocaten wekt logischerwijze verwondering en verontwaardiging en illustreert dat *deze* kleinschalige advocaten iets niet weten, wat iedere

advocaat van een groter kantoor ze kan uitleggen. Of dit gebrek aan inzicht nu bewijst dat 'de grote kantoren' ook niets begrijpen van de kleintjes, weet ik niet.

Na de inleiders wil de Deken blijkbaar de temperatuur van het water wel eens voelen. Hij stelt voor de zaal het woord te geven. Die collega, die later het absolute hoogtepunt van de middag wordt, stelt de Deken voor, eerst te reageren op de inleiders. Overigens, bedoelde collega is een confrère, maar de toonzetting van de middag vereist het consequente gebruik van term voorzitter voor de Deken en collega voor confrère.

Agressief taalgebruik

Na de reactie van de Deken zijn de sprekers uit de zaal aan de beurt. De eerste spreker krijgt niet voldoende respect van de Orde, dus is de Orde niet goed. De tweede spreker heeft wél mee mogen werken aan een radio-interview waaraan ook twee belangrijke advocaten deelnamen, maar is desondanks toch niet gelukkig, in ieder geval niet met de Orde. Als witte raaf volgt dan een spreker die het taalgebruik van de BOA onjuist en agressief vindt. Een zeer lauw applaus volgt. Een vierde spreker constateert een hoog Calimero-gehalte en een tweedeling: echte advocaten versus niet-echte advocaten. De vijfde spreker is verbluft over het feit dat er ondanks het bestaan van de Orde onwerkbaar regelgeving uit Den Haag komt. De zesde is weer zo'n witte raaf die weinig applaus oogst. De zevende en achtste spreker menen dat regels voor eenieder gelijk dienen te zijn maar toch ook weer niet, waarbij de laatste van deze twee een zwemster met één hand opvoert, kantoren die geen toevoegingszaken behandelen wil beboeten en voor het overige fraudeert met een digitale handtekening. Van de Haagse Deken, de negende spreker, blijft bij dat hij zich liever niet in de rede laat vallen. De tiende spreker licht de positie en werkwijze van het SKiR toe (Steunpunt Kwaliteitstoets in de Rechtsbijstand). Ten slotte vat een elfde spreker samen wat zoveel mensen op deze maandagmiddag zo ongelukkig maakt: 'Waarom

weten we er zo weinig van?' (waarmee zij doelt op dat wat de Orde wel en niet doet en waarom).

Onbekend maakt onbemind. Een gezelschap waarin men ter verduidelijking moet toevoegen dat Von Schmidt auf Altstadt ooit Deken was en waaraan niet duidelijk is dat op het podium de landelijk Deken en de Algemene Raad zitten, loopt blijkbaar de deur niet plat bij Orde-bijeenkomsten en leest zelfs dat blad, dat zonder verhoging van de kantoorkosten tweewekelijks wordt bezorgd, evenmin.

Zwartste bladzij

Dan de topper van de middag, confrère P.S.S. Radhakishun. Zijn betoog en presentatie maken de gehele middag goed. Als alle éénpitters/kleine kantoren het geneuzel zo zouden relativeren, wordt het weer leuk om éénpitter te zijn, ondanks die absurde Boekhoudverordening met het twee-handtekeningen-vereiste. Want laat het duidelijk zijn, deze steen des aanstoots waar het eigenlijk allemaal door begonnen is, is natuurlijk de zwartste bladzijde uit de Ordegeschiedenis. Juist advocaten die dagelijks geconfronteerd worden met steeds slechtere regelgeving, die geen ander doel dient dan politiek onbenul te maskeren, mogen nooit, echt helemaal nooit, zo iets presenteren als deze idiote regeling. Iedere beetje jurist heeft toch geleerd dat men een probleem niet oplost door met niet-werkende regelgeving symptomen te bestijden.

Er zijn nu vier BOA-moties, aangenomen met een meerderheid uit eigen huis. Met minder barricadetaal zou deze Bond met een enigszins onderbouwd redelijk alternatief de hele zaal achter zich hebben gekregen, zelfs die griezels van de grote kantoren die zich deze middag sporadisch in het hol van de leeuw hebben gewaagd. Dat vereist dan wel een positieve benadering en een werkbaar alternatief. Dit laatste heb ik deze zwarte maandagmiddag niet gehoord en helaas zelf ook nog niet gevonden zodat ik voorlopig het hoofd buig voor deze idiote, onuitvoerbare, zinloze regeling.